

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: stażysta Agnieszka Łumińska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy B. W.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 28 lipca 2011 r. znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 139/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 maja 2011 roku, znak:(...), Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. przyznał B. W. lekki stopień niepełnosprawności na okres do 31 maja 2013 roku. W uzasadnieniu swej decyzji organ podał, iż stan zdrowia adresata decyzji oceniony na podstawie badania przedmiotowego przeprowadzonego przez lekarza – przewodniczącego składu orzekającego oraz analizy dokumentacji medycznej i przeprowadzonych rozmów uzasadnia przyznanie lekkiego stopnia niepełnosprawności.

(decyzja PZON w O. z dnia 26 maja 2011 roku – akta WZON)

Od powyższej decyzji wniesione zostało odwołanie rozpatrywane na drodze postępowania administracyjnego przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., który decyzją z dnia 28 lipca 2011 roku, znak:(...), utrzymał w mocy skarżoną decyzję. W uzasadnieniu organ podał, że schorzenia udokumentowane w toku postępowania nie dają podstaw do określenia niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym.

(decyzja WZON z dnia 28 lipca 2011 roku – akta WZON)

W dniu 02 września 2011 roku odwołanie od decyzji WZON wniosła B. W. zarzucając skarżonej decyzji, iż nie stwierdza ona faktycznego obniżenia sprawności jej organizmu przy wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego i jest krzywdząca. W uzasadnieniu swego stanowiska odwołująca podała, że posiada na stałe lekki stopień niepełnosprawności. Dodała ona, że ten sam lekarz

orzecznik na podstawie tej samej dokumentacji medycznej orzekł wobec niej w 2008 roku umiarkowany stopień niepełnosprawności, zaś w opinii wydanej do skarżonej decyzji orzekł już stopień lekki. Odwołująca się wskazała, że przecież w ciągu tych 3 lat jej stan zdrowia jedynie się pogorszył, zaś rodzaj jej schorzenia nie rokuje poprawy i wyzdrowienia, stąd celowość orzeczenia tak jak wcześniej umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, co umożliwi również lepszą rehabilitację, nieodzowną przy danym schorzeniu.

(odwołanie – k. 1 – 1 verte)

W odpowiedzi na odwołanie z 13 września 2011 roku WZON wniósł o jego oddalenie, wskazując, że na podstawie wywiadu, dostarczonej dokumentacji i przeprowadzonego badania skład orzekający uznał, że odwołująca się jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim, a jej schorzenia nie uzasadniają przyznania jej umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4 – 4 verte)

Sąd ustalił, co następuje:

U B. W. stwierdzono w toku postępowania przed WZON schorzenia dotyczące wielopoziomowych dyskopatii szyjnych z uciskiem, niedosłuch oraz astmę. Na podstawie owych schorzeń przyznano odwołującej się lekki stopień niepełnosprawności w drodze decyzji z dnia 26 maja 2011 roku utrzymanej w mocy decyzją WZON z dnia 28 lipca 2011 roku. Wobec odwołującej się WZON orzekł również o stopniu jej niepełnosprawności w 2008 roku. Wówczas odwołująca się zaskarżyła decyzję Powiatowego Zespołu w O. z dnia 06 lutego 2008 roku, znak: (...), którą zaliczono ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe. W wyniku wniesionego odwołania WZON rozpatrując skarżoną decyzję uchylił ją w części i orzekł zamiast lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe – stopień umiarkowany na okres do 31 marca 2013 roku.

(decyzja PZON z dnia 06 lutego 2008 roku – akta WZON, decyzja WZON z dnia 26 marca 2008 roku, znak (...)) – akta WZON)

W celu określenia schorzeń, na które cierpi odwołująca się i ustalenia ich znaczenia dla orzeczenia wobec niej danego stopnia niepełnosprawności Sąd dopuścił w toku niniejszego postępowania dowody z opinii biegłych następujących specjalności: neurolog, ortopeda, reumatolog oraz pulmonolog.

Z opinii biegłego neurologa sporządzonej dnia 5 grudnia 2011 roku wynika, iż u odwołującej się stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe w stawach palców obu rąk oraz zaczynające się zmiany zwyrodnieniowe w stawach biodrowych. Oprócz tego biegły lekarz neurolog zauważył również zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne wielopoziomowe w odcinku kręgosłupa szyjnego. W ocenie biegłego owe rozpoznane u odwołującej się schorzenia uzasadniają stwierdzenie o lekkim stopniu niepełnosprawności.

(opinia biegłego z zakresu neurologii – k. 22)

U odwołującej się zaobserwowano także chorobę zwyrodnieniową we wczesnej fazie obu kolan bez istotnej dysfunkcji czynnościowej oraz dyskopatię zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z nieznaczną dysfunkcją czynnościową. Sprawność kolan została określona jak wystarczająca do samodzielnej egzystencji, zaś choroba dyskopatyczno – zwyrodnieniowa kręgosłupa uzasadnia przyznanie odwołującej się lekkiego stopnia niepełnosprawności.

(opinia biegłego z zakresu ortopedii – k. 37 – 38)

Odnośnie pulmonologicznych chorób odwołującej się Sąd ustalił, na podstawie opinii biegłego pulmonologa, iż choruje ona na przewlekłe zapalenie oskrzeli z cechami nadreaktywności z przewlekłym zapaleniem śluzówki nosa i zatok obocznych nosa. Jednak wskazane schorzenie nie kwalifikuje pacjentki do orzeczenia wobec niej jakiegokolwiek stopnia niepełnosprawności.

(opinia biegłego z zakresu pulmonologii – k. 155 – 156)

W toku niniejszego postępowania została także sporządzona opinia biegłego z zakresu reumatologii. Biegły oparł się w niej jedynie na dokumentacji przedstawionej w sprawie, gdyż odwołująca się nie stawiała się na badanie. Z opinii biegłego wynika, iż odwołująca się została prawidłowo zakwalifikowana do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

(opinia biegłego z zakresu reumatologii – k. 88, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu reumatologii – k. 226)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedstawionych dokumentów, w tym dokumentacji medycznej przedstawionej przez odwołującą się z k. 111 oraz k. 121, których prawdziwości strony nie kwestionowały. Sąd oparł się również na ustaleniach poczynionych przez wezwanych do wydania opinii w sprawie biegłych zakresu neurologii, ortopedii, reumatologii i pulmonologii, którzy to biegli wydawali swe opinie na podstawie przedłożonej dokumentacji medycznej oraz badania odwołującej się.

W toku postępowania Sąd oddalił na rozprawie w dniu 02 grudnia 2013 roku (k. 240) wniosek odwołującej się o powołanie nowego biegłego z zakresu reumatologii (k. 233). W przedmiotowej sprawie przeprowadzony został dowód z opinii biegłego z zakresu reumatologii, wobec czego nie ma potrzeby, by powoływać nowego biegłego z tej samej dziedziny. Ponadto odwołująca się nie stawia dotychczasowemu biegłemu żadnych konkretnych zarzutów, żądając jedynie wyznaczenia biegłego, który by do niej przyjechał i ją zbadał. Warto jednak zauważyć, że odwołująca się została dwa razy wzywana na stawienie się na badaniu, jednak nie przyjechała na nie, wobec czego biegły sporządził opinię na podstawie przedstawionych mu dokumentów, których odwołująca się nie kwestionuje, sama je zresztą załączyła do sprawy. Biegły sporządzając opinię może oprzeć się na dokumentacji medycznej, wobec czego Sąd uznał, iż przeprowadzono już skutecznie w niniejszej sprawie dowód z opinii biegłego reumatologa i nie ma potrzeby powołania innego biegłego z tej specjalności.

Sąd zważył, co następuje:

Kwestie dotyczące prawidłowego ustalenia stopnia niepełnosprawności, co jest przedmiotem niniejszego postępowania, są uregulowane w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 roku, Nr 127, poz. 721, ze zm.). Zgodnie z art. 3 ust. 1 tej ustawy ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą. Są to stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany oraz lekki. Z kolei na podstawie regulacji art. 6 ust. 1 tej ustawy organami właściwymi do orzekania o niepełnosprawności są powiatowe zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności, stanowiące pierwszą instancję, oraz zespoły wojewódzkie jako druga instancja.

W przedmiotowej sprawie odwołująca się zaskarżyła decyzję WZON, gdyż uważa, że powinien jej zostać przyznany umiarkowany stopień niepełnosprawności, zamiast orzeczonego stopnia lekkiego. Rozróżnienie pomiędzy owymi stopniami niepełnosprawności jest zawarte w art. 4 ust. 2 i 3 wspomnianej na początku rozważań ustawy. Zgodnie z art. 4 ust. 2 do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Z kolei do lekkiego stopnia niepełnosprawności (art. 4 ust. 3) zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Aby ustalić w przedmiotowej sprawie jaki faktycznie jest stan zdrowia odwołującej się oraz na tej podstawie zakwalifikować ją do odpowiedniego stopnia niepełnosprawności należało posłużyć się specjalną wiedzą medyczną. Zgodnie z treścią art. 278 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego (dalej jako: KPC) w wypadkach wymagających

wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie wynika, iż wezwani do wydania opinii w sprawie biegli różnych specjalności, odnosząc się do wszystkich schorzeń, na które cierpi odwołująca się wskazali jednoznacznie, iż jej stan zdrowia uzasadnia orzeczenie wobec niej jedynie lekkiego stopnia niepełnosprawności, zaś biegły w zakresie pulmonologii wskazał wręcz, iż nie ma przesłanek do orzeczenia jakiegokolwiek stopnia niepełnosprawności.

Warto w tym miejscu również odnieść się do zarzutu odwołującej się, iż wcześniej miała orzeczonego umiarkowany stopień niepełnosprawności okresowo oraz lekki stopień na stałe, wobec czego niezrozumiałym jest orzeczenie w skarżonej decyzji stopnia lekkiego na dwuletni okres. Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że w pierwotnej decyzji z dnia 06 lutego 2008 roku faktycznie ustalono stały lekki stopień niepełnosprawności u odwołującej się, jednak w wyniku jej odwołania zmieniono wówczas tę decyzję i WZON w decyzji z dnia 26 marca 2008 roku zmienił stopień lekki na stopień umiarkowany orzekając go okresowo. Właśnie w związku z upływem wskazanego okresu doszło do konieczności wydania nowej decyzji, która stała się przedmiotem odwołania rozpatrywanego w niniejszej sprawie.

Uwzględniając przytoczone rozważania należało, w ocenie Sądu, odwołanie B. W. oddalić.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC jak w sentencji wyroku.